

Comentari del Jurat

Mensual Octubre

Tema: "Contrapicats"

El primer tema obligat del Concurs Social 2010-11 ha estat Contrapicats.

Si ja fa dos anys vam haver de practicar la tècnica fotogràfica del Picat, o el que és el mateix, fotografies fetes des d'una posició més elevada que l'element fotografiat, de dalt a baix. I també alguns vam aprendre que si no es té en compte l'angle des del que fem la fotografia el resultat pot ser poc agraït i la composició se'n pot ressentir, aquest primer tema obligat ha estat la tècnica contrària, el Contrapicat.

En el Contrapicat, el fotògraf se situa en posició inferior a l'objecte fotografiat amb la finalitat de destacar-ne la grandiositat i de amplificar-ne les qualitats o el missatge que es vulgui transmetre.

Una altra tècnica és el Contrapicat extrem, molt emprada en fotografia d'arquitectura, en la qual el fotògraf pren la imatge gairebé en línia recta cap amunt.

En Miquel Estrada i en Lluís Calle, dos fotògrafs de gran anomenada dins el món de la fotografia, ens van fer de jurats a l'hora de valorar els treballs presentats pels nostres socis.

Aquest mes han estat 17 els socis que han presentat foto, encara que el nombre d'imatges a valorar ha estat gairebé el doble perquè, com es va aprovar, en aquest curs 2010-11 qui vulgui pot presentar dues fotografies, tot i que només puntuarà per a la classificació la que tregui una nota més alta.

Com fem des de fa un temps, vam demanar-los una valoració de les fotos, i els seus comentaris es van centrar, principalment, en aquelles fotos que s'apropaven més o s'allunyaven una mica del tema del mensual.

Per exemple, de les fotos del Joan i la Montse Llopart van fer èmfasi en el fet que no es veuen els contrapicats i que resultaven fotografies planes. Igual que passava amb les fotografies de la Joana Colomé i de la Isabel Fernández, que tot i ser contrapicats extrems no hi havia elements de referència que les situessin en una posició cenital i quedava el dubte de si eren "cels" o "terres".

Algunes, estaven poc definides i amb poc enfocament, com la del Climent Clerch, o no transmetien cap missatge ni sensació, com la del Delfí Ramírez.

La de la Laura Prados, la fotografia d'una noia que practicava un esport d'aventura, va perdre punts perquè l'enquadrament havia escapat la figura principal i li treia qualitat a la composició.

I de les millor puntuades van valorar en general el conjunt de la imatge final: composició, color i tècnica. De la del Valentí Poch, per exemple, van destacar-ne que tenia enfoc de principi a final, mentre que la del Josep Mª Comajuncosas van trobar-la lleugerament desenfocada.

El proper mensual torna a ser tema lliure... Imaginació i dedicació!!

Rita Gómez